

BORBA ZA POPOLNO MEDICINSKO FAKULTETO V LJUBLJANI IN ZA IZPOPOLNITEV LJUBLJANSKE BOLNICE. V marcu t. l. je izdalo Društvo medicincev v Ljubljani 15 strani obsegajočo brošuro, ki obravnava dve pereči zadevi našega javnega življenja, namreč vprašanje ljubljanske medicinske fakultete in vprašanje ljubljanske bolnice. Borba za ti dve prepomembni ustanovi traja že nekaj let in doslej — kakor je pri nas že navada — še ni rodila vidnejših uspehov, dasi ni nadvse upravičena le z načelnega, narodnostnega in kulturnega, temveč še veliko bolj z gospodarskega in socialnega stališča. Čeprav je bedni položaj naše okrnjene medicinske fakultete dovolj znan ter katastrofalne razmere v ljubljanski bolnici kriče že do neba, je vendarle treba, kakor dokazuje omenjena brošura, še zmeraj opozarjati na ta žalostna dejstva, ki pričajo, da Slovenija glede zdravstvene politike in organizacije že dolgo vrsto let ne napreduje, marveč prej nazaduje. Razumljivo je trpko ogorčenje, ki označuje uvodno Spomenico Društva medicincev. Spomenica poudarja, da je treba vprašanje ljubljanske medicinske fakultete, ljubljanske bolnice in pomanjkljive zdravstvene organizacije v Sloveniji rešiti »nemudoma in temeljito« ter navaja vrsto ukrepov, ki so v ta namen potrebni: odpravo »zloglasnega« § 51. uredbe o medicinski fakulteti, načelno priznanje 10 semestrov medicinski fakulteti v Ljubljani in takojšnjo uvedbo 5. in 6. semestra; sklicanje strokovne komisije za zgraditev klinične bolnice in izpopolnitev medicinske fakultete; odobritev v ta namen potrebnih kreditov; razpis štipendij za izšolanje slovenskih znanstvenikov, ki naj zasedejo stolice na izpopolnjeni fakulteti; nastavitev slovenskih znanstvenih moči, ki jih že imamo; zgraditev klinične bolnice v Ljubljani; in naposled reorganizacijo zdravstvenega skrbstva v Sloveniji.

Sledeče strani so posvečene podatkom o zgodovini in sedanjem stanju medicinske fakultete v Ljubljani, ki ni samo nepopolna, temveč za nameček še naravnost beraško preskrbljena. Zanimiva je statistična tabela, spričo katere morajo izgubiti še poslednji videz upravičenosti ugovori, češ da nam zadostujeta že dve popolni medicinski fakulteti; po tej tabeli je mogoče ugotoviti, da naša država glede medicinskih fakultet zaostaja za večino evropskih in celo izvenevropskih držav. Izjave profesorjev medicinske fakultete dr. E. Kanskega, dr. A. Koširja in dr. Ladislava Klinca izpopolnjujejo te skrajno nerazveseljive podatke. Drugi del spomenice se ukvarja z vprašanjem ljubljanske bolnice, opozarja na nevzdržne razmere v njej ter predlaga ukrepe, ki zagotavljajo rešitev tega neodložljivega vprašanja. V drugem delu brošure so objavljene izjave pomembnih izven-fakultetnih zdravniških osebnosti, ki spomenico medicincev krepko podpirajo. Dr. A. Kraigher je prispeval članek »Ob dvajsetletnici«, ki mu slede izjave dr. Alojza Zalokarja, doc. dr. Josipa Cholewe in dr. Franca Gerloviča članek »Kje naj stoji bodoča klinična bolnica?«. Brošuro zaključuje resolucija banskega sveta dravske banovine, ki zahteva spremembo zakona o univerzah glede na ljubljansko medicinsko fakulteto in odobritev kreditov za nje izpopolnitev. O klavnih pogojih, v katerih mora delovati ljubljanska medicinska fakulteta, in še zlasti o obupnih razmerah v ljubljanski bolnici priča vrsta slik, o katerih je nekdo zapisal, da bi jih morali pred tujino skriti — in je s tem vse povedal.

Dejstvo, da leži glavna teža te tako samoumevne, tako krvavo nujne in pravične borbe še vedno predvsem na plečih univerzitetne mladine, ni osamljen pojav in je za naše razmere značilno. I. B.

Poročilo je bilo napisano še za prejšnjo številko. Prav radi bi bili naše naročnike seznanili tudi s »Spomenico«, ki je pa »Društvo med.« iz ne še docela pojasnjenih vzrokov ni hotelo priložiti »Lj. Zvonu«. (Op. ur.)